

han erkjendte, at det vilde have været korrektere, om der i § 4 af Loven om Retsbetjentenes Lønninger havde været henviist til de almindelige Regler; ja, havde der paa den Maade været henviist til den almindelige Lønningslov — og jeg kan her faae Leilighed til at besvare et Spørgsmaal, som blev reist af en æret Rigsdagsmænd (Hasselbalch) ved denne Sags anden Behandling — havde der staaet noget Saadant, saa havde det ærede Udvalg haft Ret; men det staaer der ikke, og det vilde, som sagt, ikke engang have staaet der, om der ogsaa havde staaet en Henviisning til den almindelige Lønningslovs § 1, naar der ikke i Forbindelse dermed havde været henviist til de andre almindelige Bestemmelser i den nævnte Lønningslov, navnlig i dens § 3. Et andet Argument, som den ærede Ordfører lagde megen Vægt paa, forekommer mig virkelig ikke at have nogen Betydning; han paaviste, hvorledes man ved at antage den Fortolkning, som Justitsministeren har gjort gjældende, vilde komme til et for en enkelt Embedsmand særdeles, og formeentlig overdrevent, heldigt Resultat. Disse Slutninger fra et enkelt Tilfælde forekommer mig virkelig ikke beviste Noget; de vilde i det Højeste bevise, at man, ved at give Loven, ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, hvad der kunde møde; det vilde kunne føre til, at Loven trængte til en Forandring, men det vil umuligt kunne indeholde noget Datum for, hvorledes Loven rigtig skal forstaaes. Disse Henviisninger til et enkelt Tilfælde ere overhovedet meget mislige, og det Mislige viser sig i den allerynkkeligste Grad, saa forekommer det mig, ved hvad den ærede Ordfører bemærkede ligeoverfor en Erklæring fra den høitagtede Finansminister med Hensyn til Embedet i Holbek. Det blev nemlig anført som Grund for den Fremgangsmaade, Udvalget havde fulgt, at der her ikke forelaa en Opgivelse for de sidste 10 Aar, men kun for de 2 sidste Aar, og det ærede Udvalg meente da, at man ved den Fremgangsmaade, der var brugt, og som var begrundet i den af ham nævnte Omstændighed, havde vist en særlig Begunstigelse mod den paagjældende Embedsmand. Dette forekommer mig tydeligere end noget Andet at vise det Uklare og

Uholdbare i det hele Raisonnement, hvormed man har villet støtte sin Fortolkning af Loven. Uagtet der nemlig kun forelaa en Værdiansættelse af Hjemmeindtægten for de sidste to Aar, og uagtet man ligeoverfor det Argument, der er blevet hentet fra § 2 i Loven om Retsbetjentenes Lønninger i Sammenligning med den almindelige Lønningslovs § 3, har gjort gjældende, at ved at lade Hjemmeindtægten bestemmes efter de sidste 10 Aars Værdi, stilles Retsbetjentene gunstigere, idet nemlig Priserne nu maae ansees for at være høiere end for 10 Aar siden, saa forlader man her sin egen Grund ved i dette specielle Tilfælde at bygge paa, ikke hvad der var Gjennemsnittet for de sidste 10 Aar, men hvad der var Gjennemsnit for de sidste 2 Aar. Ligeoverfor denne Embedsmand, om hvem det dog maa erkjendes, at det ikke kan gjøres gjældende, at han med Hensyn til Hjemmeindtægten's Beregning har vundet ved Konjunkturerne, vil man ikke desto mindre gøre gjældende, at han ikke skal have noget Sædtillæg for denne Deel af hans Indtægt; men hvorledes vil man bringe dette i Overensstemmelse med, hvad der staaer i den almindelige Lønningslovs § 3, nemlig at der ikke skal finde Sædberegning Sted med Hensyn til de Embeder, hvis Hovedindtægter bestaae af Naturalhjælper, fordi disse maae antages at være stegne i Pris? Det forstaaer jeg ikke. — Jeg skal indskrænke mig hertil.

Rettelser i E. Nimestads Foredrag:

Sp. 2610, Lin. 8—4 f. n.: Istedesfor: „Det Lovforslag, vi nu debatterer, slutter sig til den Lov, som er Grundlaget for Sundhedsvedtægterne, der er udarbejdet af Justitsministeriet og forelagt vedkommende Kommunalbestyrelser til Betænkning.“ Sattes: „Grundlaget for Sundhedsvedtægterne er jo ogsaa ifølge Loven af 1858 et Forslag, der var udarbejdet af Justitsministeriet og udfandt til vedkommende Kommunalbestyrelser's Beslutning“.

Rettelse i Rosens Foredrag:

Sp. 2616, Lin. 8 f. n. staaer: „forlange det“ læs: „ikke forlange dem satte ud af Kraft“

Lin. 6 f. n.: „betryggende som“ læs: „betryggende med Hensyn til Vibeholdelsen af Sundhedsvedtægterne, som“

Lin. 4—3 f. n.: „Forslagene under Nr. 1 og 2 eller Forslaget under Nr. 3“ læs: „Forslagene under Nr. 1 og 2 og ikke Forslaget under Nr. 3“